Діалог на тему «Українська мова»

- Привіт, Оксано!
- Привіт, Альонко! Як ся маєш?
- Добре, у мене тепер є справи, тож нудьгувати ніколи! А в тебе?
- Міркую, чим би таким зайнятись, цікавим і корисним водночас… Вибач, а які це в тебе справи з’явились?
- Я навчаю свого двоюрідного брата української мови!
- Та не може бути! Ти ще сама маленька!
- Так, але він молодший від мене. До того ж я добре знаю українську мову і завжди на уроках отримую вищі бали!
- А твій брат зовсім не знає української мови?
- Зовсім! Мої дядько та тітка, його батьки, переїхали сюди з Білорусі, з міста Гомеля, місяць тому. А Сашко вивчав в школі лише білоруську мову!
- Але ж білоруська мова, здається, схожа з українською?
- Це тільки так здається, але насправді слова вимовляються інакше! І орфографія зовсім інша!
- І яким чином ти навчаєш Сашка української мови?
- Поки що дуже просто. Я показую йому предмети та кажу, як вони називаються українською. Він повторює, а потім повинен мені скласти речення з цими словами.
- А ти пробувала давати йому читати українські тексти?
- Так, але він так кумедно читає, що я не можу втриматися від сміху! Начебто хтось узяв та перекрутив усі слова!
- Альонко, мені здається, що я можу допомогти тобі навчати Сашка української мови. У мене є кілька цікавих ідей щодо того, як можна організувати уроки. А також я точно не буду сміятися, коли він стане читати.
- Оксанко, я так вдячна тобі! Ти собі не уявляєш! Мені так потрібна допомога!
- Нема за що! Ну, я побігла! Коли мені до вас прийти?
- Можна завтра о п’ятій, Сашко якраз буде у нас.
- Ну, тоді до зустрічі!
- До зустрічі! Ще раз красно тобі дякую! Побачимось!